

vergadering **C51 – LEE7**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 8 november 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toepassing van de regelgeving omtrent zendmasten - 250 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van de heer Sas van Rouveroy tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de noodzaak van een conformiteitsattest voor het plaatsen van zendmasten - 358 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de kostprijs van de geplande feestelijkheden naar aanleiding van de pensionering van een topambtenaar van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en meer algemeen de financieel-operationele situatie van de VMW - 270 (2011-2012)	7
Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bestrijding van de brulkikker - 336 (2011-2012)	12
Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het gebruik van planten als duurzaam alternatief voor de sanering van bodems en (grond)water - 344 (2011-2012)	13

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toepassing van de regelgeving omtrent zendmasten

- 250 (2011-2012)

Vraag om uitleg van de heer Sas van Rouveroi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de noodzaak van een conformiteitsattest voor het plaatsen van zendmasten

- 358 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, minister, collega's, we hebben al tal van discussies gevoerd over de normering van niet-ioniserende straling. We verschillen duidelijk van mening, maar uiteindelijk koos de Vlaamse Regering voor een conformiteitsattest.

Er wordt nog altijd een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd zodra er zichtbare veranderingen in de ruimtelijke ordening gebeuren. Wanneer het gaat over het controleren van de normering – de gezondheidsaspecten – dan komt het conformiteitsattest naar voren.

Minister, het blijkt echter dat vergunningen voor de plaatsing van zendantennes worden toegekend, zonder dat een conformiteitsattest werd afgeleverd. Dat is heel eigenaardig want het betekent dat bij de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning – de procedure met een openbaar onderzoek – mensen die het dossier willen inkijken, geen technisch dossier over de impact op het milieu en de gezondheid vinden. Het conformiteitsattest is niet aanwezig. Er klopt dus iets niet.

Minister, bent u het eens met die analyse? Wilt u dat veranderen zodat een conformiteitsattest noodzakelijk is, ook bij de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor een installatie waar antennes op worden geplaatst?

De voorzitter: De heer van Rouveroi heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroi: Voorzitter, minister, collega's, het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 megahertz en 10 gigahertz bepaalt dat de exploitatie van een vast opgestelde zendantenne of de verandering van een vast opgestelde zendantenne verboden is zonder conformiteitsattest.

Het conformiteitsattest wordt afgeleverd door de afdeling bevoegd voor milieuhinder van elektromagnetische golven. Dit betekent dat een conformiteitsattest niet noodzakelijk is voor het plaatsen van een zendantenne, maar wel voor het exploiteren van een zendantenne. Dit lijkt echter de wereld op zijn kop. Bouwvergunningen voor bijvoorbeeld een verbouwing aan een woning worden enkel toegekend op basis van vooraf ingediende plannen, niet andersom. Dit betekent ook dat de bevoegde diensten van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) haar bevoegdheden beperkt ziet tot 'het achteraf mogen controleren van vergunde installaties'. Het is nadien voor omwonenden, maar ook voor gemeente- en stadsbesturen moeilijker en financieel ondraaglijk(er) om vergunde zendantennes via een gerechtelijke procedure voor de Raad van State aan te vechten, nadat een vergunning werd toegekend, zonder vooraf een conformiteitsattest te moeten voorleggen.

Het lijkt derhalve aangewezen om het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 megahertz en 10 gigahertz aan te passen, zodat in de toekomst niet alleen een conformiteitsattest moet

afgeleverd zijn voor het exploiteren van een zendmast, maar tevens voor het verkrijgen van een bouwvergunning.

Minister, bent u zich bewust van dit probleem? Werd het reeds aangekaart bij uw diensten? Zo ja, welke stappen zijn er reeds ondernomen om deze anomalie te verhelpen?

Overweegt u het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 megahertz en 10 gigahertz aan te passen in de zin dat het conformiteitsattest moet worden afgeleverd voor het verkrijgen van een bouwvergunning? Zo neen, waarom niet?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, ik denk dat een aantal zaken met elkaar worden verward.

Voor de oprichting van een zendmast of een zendantenne zijn twee dingen vereist. Er is een stedenbouwkundige vergunning nodig – dat staat in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening – en er is de milieuwetgeving, die met een conformiteitsattest werkt.

Beide regelgevingen hebben elk hun finaliteit. De stedenbouwkundige vergunning gaat na of het in de omgeving past en of er een vergunning kan worden gegeven. De milieuwetgeving heeft te maken met de straling en de impact op de gezondheid van de mensen.

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat ingrepen die impact hebben op de ruimtelijke ordening vergunningsplichtig zijn. De Vlaamse Regering heeft echter een aantal van die ingrepen bij besluit vrijgesteld van de vergunningsplicht.

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening legt ook op dat er bij de beoordeling van een dossier rekening moet worden gehouden met de impact op milieu en gezondheid. Voor dat aspect van de beoordeling heeft de Vlaamse Regering de normering voor de zendantennes goedgekeurd. Die normering heeft als doel de blootstelling aan elektromagnetische straling van de omwonenden te beperken om gezondheidseffecten te voorkomen. Bij de beoordeling van bouwvergunningsaanvragen verwijst de stedenbouwkundig ambtenaar dan ook naar die normering en is er geen bijkomende specifieke beoordeling van de milieuaspecten meer nodig.

Bij de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning organiseert de gemeente het openbaar onderzoek. Tijdens dit onderzoek kunnen omwonenden, maar ook de gemeente bezwaren indienen. Het klopt dat er aan het conformiteitsattest geen onderzoek is verbonden. Ofwel voldoet men aan de normering, ofwel niet. Het is ook niet zinvol om dat te doen. Aan de ene kant zijn er vrijstellingen voor kleine antennes op gebouwen, aan de andere kant zijn er de zendmasten waarvoor wel een vergunning nodig is. Stel dat we hiervoor een openbaar onderzoek zouden doen, dan zouden er twee aparte circuits van aanpak zijn.

Het klopt wel niet dat iemand een vergunning kan krijgen of een mast kan oprichten als er geen conformiteitsattest is. Dat staat in alle vergunningen die worden afgeleverd: men moet ook effectief een conformiteitsattest hebben. Als er bijvoorbeeld voor een antenne een vergunning wordt verleend, maar er is nog geen conformiteitsattest, dan kan die antenne niet in gebruik worden genomen.

De heer Hermes Sanctorum: Ze kan er wel staan.

Minister Joke Schauvliege: Ze kan er staan, maar ze mag niet werken.

Volgens mij is er dus geen hiaat in de wetgeving. Het conformiteitsattest biedt voldoende garanties dat de normering wordt nageleefd en is verplicht voor een ingebruikname.

Ik weet ook – en wellicht is jullie vraag daardoor ingegeven – dat er een werkgroep is die ijvert voor een nog strengere normering. Ze verspreiden standaardformulieren om te wijzen

op een hiaat in de wetgeving. Dat klopt dus niet, want er is geen hiaat. Ik heb wel begrip voor het feit dat het verwarring schept. We proberen er alles aan te doen om duidelijk te communiceren. Op de website van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) is er een rubriek zendantennes waar alles goed is uitgewerkt. We zullen het nog duidelijker maken.

Collega's, ik hoop wat onduidelijkheid te hebben weggenomen. Je kunt dus geen antenne exploiteren zonder het conformiteitsattest. Dat is verplicht. Als er geen attest wordt afgeleverd, staat de antenne er wel maar ze kan niet werken.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, ik weet niet goed wat ik moet denken van uw antwoord. Aan de ene kant erkent u de problematiek en begrijpt u dat de mensen bezorgd zijn omdat die antennes daar staan. Aan de andere kant neemt u er akte van maar stelt u ook geen wijziging voor.

Minister, het is toch heel eenvoudig. Als je echt transparant wil zijn voor burgers en lokale besturen bij een openbaar onderzoek om zo'n dossier te beoordelen, dan stop je alles in dat dossier, ook de overwegingen inzake milieu en gezondheid. Het conformiteitsattest moet er dan ook bij zijn. Het gaat toch niet op dat mensen enkel de zendmast kunnen beoordelen, maar niet de antennes die uiteindelijk zullen stralen.

U weet dat de Raad van State al stedenbouwkundige vergunningen heeft geschorst wegens het feit dat onvoldoende rekening wordt gehouden met de eventuele impact op milieu en gezondheid. Volgens mij organiseert u effectief een hiaat en een mogelijkheid om naar de Raad van State te stappen, want op die manier kan iemand perfect aanklagen dat er een mast staat maar dat hij niet op de hoogte is van de impact van de antennes.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Minister, begrijp ik het goed dat men bij het beoordelen van de stedenbouwkundige vergunning, wat de milieuaspecten betreft, criteria hanteert die gelijkaardig zijn aan de criteria die uiteindelijk ook worden gebruikt voor het conformiteitsattest?

Als die redenering juist is, dan betekent het dat het conformiteitsattest op dat moment geen toegevoegde waarde heeft en een soort formeel moment is in hoofde van het BIPT. Zij leveren dan een attest af waarvan de beoordeling ten gronde al heeft plaatsgevonden in het kader van de bouwvergunning. Zo meen ik het te mogen begrijpen uit het antwoord van de minister. Als dat zo is, dan is er ten gronde geen probleem, maar dan zie ik niet in waarom men het conformiteitsattest niet gewoon incorporeert of als eliminerend beschouwt bij het afleveren van een bouwvergunning, want dan is er helemaal geen enkel risico.

Er is toch het risico dat men een auto bouwt die nadien niet mag rijden. Dat is een ongelukkige situatie voor iedereen: voor de bouwer van de auto maar ook voor diegene die er mee had willen rijden en voor diegenen die niet wensen dat er mee zou worden gereden. Iedereen is een beetje de klos van het bouwen van een zendmast. Als er nadien geen conformiteitsattest wordt afgeleverd, dan blijkt er toch een probleem te zijn want dan mag de zendmast niet in exploitatie. Ik begrijp dan niet dat het bij het verlenen van een bouwaanvraag, waar men gebruikmaakt van dezelfde criteria als die van het conformiteitsattest, geen probleem was, maar dat er wel een probleem is als het attest niet wordt afgeleverd. Dat kan volgens mij nooit het gevolg zijn van de toepassing van dezelfde regelgeving. Ben ik duidelijk?

De heer Bart Martens: In het Milieuvergunningendecreet en de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben we dat opgelost door te zeggen dat een stedenbouwkundige vergunning niet uitvoerbaar is zolang er geen milieuvergunning is afgeleverd en omgekeerd. Zo voorkom je

wat de heer van Rouveroij zegt: dat er een auto wordt gebouwd die niet zal mogen rijden. Er wordt een inrichting opgetrokken, maar de exploitatie wordt onmogelijk gemaakt.

Minister, misschien is er ook een oplossing te vinden in de omgevingsvergunning die er aankomt. Dat is één vergunning, waarbij het conformiteitsattest misschien kan worden beschouwd als een soort machtiging die voorafgaand moet worden geleverd vooraleer men effectief tot de bouw en exploitatie mag overgaan.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik denk dat de nuance ligt in het feit dat dit niet echt een milieuvergunning is. Het is een conformiteitsattest. Men gaat na of het aan de normen voldoet. De stedenbouwkundige vergunning verwijst naar die normering. Er is natuurlijk wel een link. Als er een vrijstelling van bouwvergunning is, dan is er gewoon een melding. Maar een antenne met bouwvergunning kan niet in werking treden zonder het conformiteitsattest. Het ene is wel aan het andere gelinkt. Het is niet zomaar een milieuvergunning die wordt afgeleverd.

De heer Hermes Sanctorum: Vanuit de reguleringsimpactanalyse werd indertijd voorgesteld om met een conformiteitsattest te werken in plaats van een milieuvergunning. Nu zegt u dat die redenering van een milieuvergunning en een stedenbouwkundige vergunning niet opgaat, omdat het maar over een conformiteitsattest gaat. Dat is een onzinnige redenering.

Een stedenbouwkundige ambtenaar voert geen computersimulaties van straling uit. Ik denk dat de heer van Rouveroij dat ook vroeg: blijkbaar gebeurt er al een evaluatie door de stedenbouwkundige ambtenaar, die het conformiteitsattest overbodig maakt. Dat is niet waar. Die stedenbouwkundige ambtenaar kijkt zuiver het aspect van ruimtelijke ordening. Het conformiteitsattest, afgeleverd door het BIPT, gaat over de normering. Dat wordt berekend op basis van de simulaties. Het zijn twee totaal verschillende trajecten.

Eigenlijk zou eerst dat attest moeten komen en dan pas een aanvraag tot een stedenbouwkundige vergunning. Maar u blijft eraan vasthouden dat die dubieuze situatie blijft bestaan, minister. Ik begrijp echt niet waarom.

Minister Joke Schauvliege: Ik ga niet akkoord dat het een dubieuze situatie is. We hebben uitdrukkelijk gekozen voor een conformiteitsattest. We hebben die discussie hier gevoerd. Dat is het beste. Het is een beetje zoals een keuringsbewijs voor een wagen. We hebben het daarnet toch gehad over het bouwen van een wagen die niet kan rijden. Het is het beste dat zwart op wit wordt aangetoond dat het voldoet aan de normen. De stedenbouwkundige vergunning verwijst gewoon naar de normen waaraan het moet voldoen. Het is een logische redenering.

Er zal geen enkele antenne worden gebouwd, ook niet één die geen stedenbouwkundige vergunning moet hebben, die in werking kan treden zonder een conformiteitsattest. Dat is een garantie voor de bevolking dat er voldoende over wordt gewaakt dat de normering wordt gerespecteerd. Als een operator het risico wil nemen om die al te bouwen zonder garantie voor dat conformiteitsattest, is dat zijn risico. Dat is dan pech. Men zal het ook niet doen als men die garantie niet heeft.

De heer Sas van Rouveroij: De vergelijking met de auto gaat wel op. De auto wordt gebouwd door een autoconstructeur, maar nadat die is gebouwd, moet de auto een gelijkvormigheidsattest krijgen. Taalkundig is dat een conformiteitsattest. Maar de heer Sanctorum en ik klagen aan dat die auto gebouwd is en daar staat. Stel dat het conformiteitsattest niet wordt afgeleverd, staat daar wel een zendmast, of dus een auto waarmee je niet kunt rijden. Ik wil over uw uitleg eens goed nadenken, minister. Als je de volgorde omkeert, zit je wel met iets raars, zeker als je in de beeldspraak van de auto blijft. Je moet het dus gelijktijdig laten lopen. Je kunt moeilijk een conformiteitsattest voor je vergunning hebben.

De heer Hermes Sanctorum: Toch wel, want die operator weet exact wat die daar wil plaatsen. Op basis van de eigen berekeningen moet die een aanvraag indienen, uiteraard. Die maakt op voorhand al die afweging.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de kostprijs van de geplande feestelijkheden naar aanleiding van de pensionering van een topambtenaar van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en meer algemeen de financieel-operationele situatie van de VMW - 270 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, het is niet de eerste keer dat ik een vraag stel over de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW). Het is uiteindelijk een puzzel geweest van 68 parlementaire schriftelijke vragen die ik u heb gesteld. Dat heeft het totaalbeeld van de VMW voor mij duidelijker gemaakt. De grootste aandeelhouder van de VMW is Vlaanderen. Wij hebben effectief ook twee regeringscommissarissen in de VMW. Eentje werkt zelfs op het kabinet van minister Crevits. Die moeten erop toezien of de belangen van Vlaanderen in de VMW worden gehandhaafd.

Ik stel twee dingen vast, minister. Ik baseer me op een studie die Test-Aankoop een jaar geleden heeft uitgevoerd. Sinds 2006 zouden de prijzen van het water bij de VMW voor de consument met 48 procent zijn gestegen. In 2009 is de laatste prijsstijging doorgevoerd, zagezegd omdat de chemicaliën duurder werden. Ik heb dat even opgezocht: door de wereldwijde crisis waren de prijzen van de chemicaliën in 2009 gedaald met 30 procent. Ik weet niet waar de VMW die chemicaliën heeft gekocht, maar in de landen waar die meestal worden gekocht, waren er prijsdalingen.

Minister, ik kijk naar de verliezen sinds 2006. We zitten vandaag al bijna aan 80 miljoen euro operationele verliezen. Ik heb het dan niet over de uiteindelijke resultaten in de boekhouding, maar effectief over de verliezen door water te maken en te verkopen, de corebusiness van de VMW. Als de VMW de voorbije vijf of zes jaar 48 procent meer moet vragen, intussen operationele verliezen opstapelt van bijna 80 miljoen euro en dan een feestje organiseert van 30.000 euro om de pensionering van de algemeen directeur te vieren, mag een parlementslid toch vragen of ons Vlaams belastinggeld in die VMW wel degelijk wordt gebruikt.

Minister, ik ben tevreden dat u, toen dit in de media kwam op 12 oktober, duidelijk hebt gezegd dat dit een onverantwoord hoog bedrag is en een ongepast signaal, zeker in tijden dat van iedereen een financiële inspanning wordt gevraagd. U zei dat u tekst en uitleg zou eisen van de VMW. Dat was een terechte reactie, minister. Ik was ook dankbaar dat u evenveel gezond verstand hebt in deze zaak als wij.

Eén ding toch, minister: uiteindelijk zegt u dat pas nadat ik het in de media had gebracht. U hebt daar twee regeringscommissarissen. Op het ogenblik dat ik het naar buiten bracht, had de raad van bestuur die beslissing al drie maanden genomen. Ik heb de verslagen van de raad van bestuur nagekeken. Uw regeringscommissaris was drie keer na elkaar niet aanwezig. Misschien kon hij het niet weten omdat hij er niet was. Wij betalen een regeringscommissaris nochtans om effectief aanwezig te zijn. Drie keer na elkaar niet aanwezig zijn bij een vergadering van de raad van bestuur vind ik onverantwoord. Minister, ik raad u aan uw regeringscommissaris meer naar die raad van bestuur te sturen. Daarbij, die man kan toch ook verslagen lezen, net als ik. Dat hij u dat niet heeft gemeld, vind ik heel bizar.

Minister, wist u al dan niet op voorhand dat er een pensioneringsfeest van 30.000 euro kwam? Zo ja, waarom hebt u niet eerder ingegrepen en pas nadat dit in de media kwam? Dat is toch een belangrijke nuance. Ik ben heel tevreden, minister, over uw reactie onmiddellijk in de media, maar ik vind het wel laat. Als er pas een reactie komt of de knip pas op de beugel gaat als een oppositieparlementslid het naar buiten brengt, vind ik dat geen goede werkwijze.

Ik las ook in de media dat de VMW zelf stelt dat ze er financieel goed voor zitten. Ze hebben mij gecounterd in de media door te zeggen dat ze wel winsten maken. Minister, ik verwijs daarbij naar een brief die toevallig in mijn bezit is gekomen van de federale minister van Ondernemen Van Quickenborne. Die antwoordde eind oktober aan de VMW dat een prijsstijging die ze hadden gevraagd onverantwoord was, omdat ze die enkel zouden gebruiken om hun pensioenfonds te garanderen. Uw federale collega heeft dus letterlijk gezegd dat ze geen prijsstijging zouden toelaten omdat die enkel dient om een pensioenfonds te garanderen.

In een ACV-document van 5 oktober 2011, dat ik ook recent heb ontvangen, heb ik gelezen dat er effectief een vraag zou zijn gesteld of komen om vanuit Vlaanderen met staatswaarborg het pensioenfonds van de VMW te garanderen. Wat is daarvan aan, minister? Wat vindt u van de huidige situatie en concreet van het feestje van 30.000 euro?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, minister, collega's, twee weken geleden stelde de heer Dewinter een gelijkaardige vraag over het gratis energieconcert door Infrac. De heer Reekmans verwijst naar een gelijkaardig initiatief.

Minister, werden deze wantoestanden al besproken in de Vlaamse Regering? Minister Van den Bossche heeft gezegd dat een dergelijk energieconcert in de toekomst niet meer mag plaatsvinden. Welke initiatieven gaat u nemen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Reekmans, u vraagt wat er precies is gebeurd. Ik verwijs naar de beslissing van de raad van bestuur. Die is unaniem genomen op 1 juli 2011 door de raad van bestuur, waarin u zelf als LDD ook vertegenwoordigd bent. Dat is dus mee goedgekeurd door uw vertegenwoordiger. Er is inderdaad beslist om naar aanleiding van de pensionering van de directeur-generaal een budget van 30.000 euro vrij te maken.

U vraagt naar mijn reactie. Ik heb inderdaad gezegd dat dat een onverantwoord hoog bedrag is, zeker in tijden dat iedereen de tering naar de nering moet zetten. Ik heb de regeringscommissaris gevraagd om dat op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur aan te kaarten. Dat is ook gebeurd.

Wat is de uitleg van de VMW? Ik geef u de woorden van de VMW. Die zegt dat het gebruikelijk is om op een passende wijze afscheid te nemen van een manager of een bestuurder en aandacht te besteden aan de pensionering. Hierbij worden de vertegenwoordigers van de vennoten, het personeel en alle instanties die samenwerken met de VMW uitgenodigd. De VMW probeert een transparant beleid te voeren, zo wordt gesteld. Het was een maximaal bedrag. Het was volgens de VMW niet de bedoeling om dat helemaal uit te putten. De effectieve kosten zouden nog worden verrekend.

U vraagt me waarom ik heb gereageerd in de pers. Als u zoiets in de pers brengt en de pers vraagt mij naar een reactie, moet ik wel reageren. Ondertussen is dit op vraag van de regeringscommissaris dus ook aangekaart op de raad van bestuur van de VMW.

U vraagt ook naar de financiële situatie van de VMW. Op basis van de jaarrekeningen bedroeg het resultaat van de gewone bedrijfsvoering in 2007 min 24,4 miljoen euro, in 2008 min 12,2 miljoen euro, in 2009 min 12,9 miljoen euro en in 2010 min 0,2 miljoen euro. In de toelichting bij de jaarrekening vindt u de verklaring voor het negatieve resultaat. Die is in hoofdzaak veroorzaakt door de kosten die grote voorzieningen met zich meebrengen. In 2007

werd een bijkomende voorziening voor de vervanging van loden aansluitingen van ruim 17 miljoen euro genomen. Dat aandachtspunt is in de commissie al verschillende keren aan bod gekomen: loden leidingen moeten worden vervangen omdat ze een risico vormen voor de volksgezondheid.

In 2008, 2009 en 2010 werd telkens een bijkomende voorziening voor pensioenen ten bedrage van afgerond 15 miljoen euro genomen. Deze bijkomende voorziening voor pensioenen is een gevolg van de wet van oktober 2006 op de aanvullende bedrijfspensioenen, die vanaf 1 januari 2007 van toepassing werd voor de wettelijke pensioenen van overheidsbedrijven zoals de VMW. Ondanks deze jaarlijkse pensioenvoorziening is de evolutie van het resultaat van de gewone bedrijfsvoering positief.

De Vlaamse Regering heeft intussen een gewestwaarborg voor de pensioenen opgenomen in het ontwerp van programmadecreet. Daardoor vervalt vanaf het boekjaar 2011 de verplichting van het aanleggen van een voorziening, met een positieve impact van 15 miljoen euro op het bedrijfsresultaat.

U verwijst ook naar andere incidenten. Het klopt dat er begin dit jaar een opstapeling geweest is van incidenten, niet enkel bij de VMW, maar ook bij andere watermaatschappijen. Ik heb die allemaal bij mij geroepen. We hebben afspraken gemaakt, zodat we de risico's beter kunnen inschatten, beter kunnen anticiperen en beter communiceren als zich calamiteiten voordoen met het drinkwater. Er zijn goede afspraken gemaakt. Dat wordt nu in de praktijk geïmplementeerd.

Mijnheer Reekmans, ik herhaal dat ik die beslissing in verband met de 30.000 euro geen goed signaal vind. Ik blijf bij mijn verklaring. Het is inderdaad jammer dat dit op de raad van bestuur niet is aangekaart. Daar ben ik het mee eens. Ik heb dit nadien rechtgezet. Ik heb erop aangedrongen dat dit vanaf nu veel nauwgezetter wordt opgevolgd.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, “geen goed signaal”, zegt u. Maar eigenlijk zegt u tegelijkertijd: ik kan er niets aan doen want het is een unanieme beslissing van de raad van bestuur. Ik wil u er wel op wijzen dat LDD nooit een afgevaardigde heeft gekregen in de VMW. Toen de raad van bestuur werd samengesteld, bestond LDD immers nog niet. We hebben inderdaad een lid dat al eerder een mandaat bekleedde. Voor alle duidelijkheid: mijn partij is tegen al die zitjes in raden van bestuur en is van mening dat politici geen bedrijven moeten runnen. De VMW toont dit aan, en Dexia en de Gemeentelijke Holding hebben ons dat nog meer geleerd. Ik wilde dat even rechtzetten, want ik word niet graag verkeerdelijk van iets beticht.

Nog frappanter is het volgende. Ik krijg net via mail een open brief van de voorzitter van de VMW binnen. Die heeft gisteren of eergisteren naar alle burgemeesters van 170 Vlaamse gemeenten een open brief gestuurd waarin hij een soort van scheldproza neerschrijft over parlamentslid Peter Reekmans, die de VMW te schande maakt. Ik heb hem nog maar inderhaast gelezen, minister, want ik krijg hem net binnen. Ik wil hem u gerust overmaken. Het zijn twee bladzijden over van alles wat ik vertel maar wat niet klopt. Gedekt door zijn raad van bestuur stuurt hij 170 burgemeesters in Vlaanderen een brief over een Vlaams parlamentslid dat durft aan te kaarten dat 30.000 euro voor een pensionering in tijden van crisis niet kan.

Minister, ik wil u concreet vragen wat u met die open brief gaat doen. Ik zal hem u overmaken. Mag een parlamentslid nog zijn mond opendoen? Hij wordt door een hele raad van bestuur geschoffeerd. De brief sluit af: “De raad van bestuur weerlegt dan ook alle insinuaties van de heer Reekmans, in de eerste plaats deze ten aanzien van de directeur-generaal” – ik heb de directeur-generaal nergens van beschuldigd, ik heb alleen gezegd dat 30.000 euro niet kan – “en bevestigt mede namens de vennoten zijn volste vertrouwen in de directeur-generaal. Hij zal inderdaad langs de grote poort de VMW kunnen verlaten bij zijn

pensionering. Namens de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, Luc Asselman, voorzitter.”

Minister, ik vind dat dit allesbehalve kan. Een bedrijf dat zoveel operationele verliezen maakt! Ik wil een ding rechtzetten: in 2010 was er 3,8 miljoen euro verlies, en niet 0,2 miljoen euro. Ik haal die cijfers ook maar uit een antwoord van u op een parlementaire vraag van mezelf. Een organisatie die 30 procent lekkage heeft in zijn leidingen! In 2006 was er een lekkage van 12 procent. Dat is op vijf jaar tijd gestegen naar 30 procent. Een derde van het water voor de consument gaat gewoon verloren in de grond. De consument betaalt op vijf tot zes jaar tijd 48 procent meer. Men heeft een verhoging willen doen om de pensioenen te garanderen. Men is een staatswaarborg komen vragen aan de Vlaamse Regering om de pensioenen te garanderen.

Minister, ik citeer letterlijk uit een verslag van het managementteam van de VMW: “Als gevolg van de wijziging van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (WIBP), dient de VMW op termijn haar pensioenverplichtingen voor 100 procent in te dekken en deze middelen te externaliseren. Dit betekent dat de hiervoor opgebouwde financiële reserve ten bedrage van afgerond 150 miljoen euro moet worden verhoogd tot ruim 400 miljoen euro.” Minister, ik vraag me af waar de VMW die 250 miljoen euro gaat halen als ze jaar na jaar verlies boekt.

Een dergelijke organisatie, een dergelijke overheidsinstelling, waarvan Vlaanderen hoofdaandeelhouder is, waar de consument op jaren tijd een bijna halve verdubbeling van de factuur heeft, daar gaat men pensioneringsfeestjes van 30.000 euro organiseren! Daar durft men brieven sturen naar 170 burgemeesters om een parlamentslid te bekladden dat dat durft aan te kaarten! Minister, dit is de normvervaging ver voorbij!

Ik hoop dat u zult reageren op die open brief aan de burgemeesters. Voorzitter, ik heb onvoldoende tijd om vandaag heel het pensioendossier van de VMW uit de doeken te doen. Minister, u zegt dat we staatswaarborg geven. Daardoor kunnen ze 15 miljoen euro extra boeken als winst op de balans. Minister, we hebben het over 250 miljoen euro.

Ik stel één ding vast na veel opzoekwerk. De 170 Vlaamse gemeenten die destijds aandeelhouder van de VMW werden, hebben maar 50 procent van het kapitaal van de aandelen moeten volstorten. De 170 Vlaamse gemeenten die aandeelhouder zijn van de VMW, hebben slechts 223 miljoen euro volgestort van hun aandelen. Er hangt dus nog steeds 224 miljoen euro boven de hoofden van de gemeenten, dat moet worden volgestort. Als de Vlaamse Regering niet snel die pensioenen zal garanderen voor 250 miljoen euro, dan zullen de gemeenten effectief die 224 miljoen euro moeten volstorten om zich in regel te stellen met de wetgeving van 27 oktober 2006 die de pensioenen garandeert. Die moeten voor 100 procent worden gegarandeerd. In die 170 gemeenten moeten we binnenkort geen verkiezingscampagnes meer gaan voeren. Na Dexia, na de Gemeentelijke Holding en na dit, als het zou gebeuren, is de kas leeg. Daar kan je gedurende zes jaar zelfs niets meer gaan doen.

Minister, ik vraag u echt om op te treden in die VMW. Het gaat niet alleen over het pensioneringsfeestje. Dat is de druppel. Ik vraag u ook in te grijpen in verband met de zitpenningen van de raad van bestuur. In 2006 kregen de bestuurders 151.000 euro aan zitpenningen per jaar. In 2009 is dat bedrag gestegen met 60 procent en krijgen ze 363.000 euro. Hoe durven politieke bestuurders zich een opslag geven op drie jaar tijd van 60 procent als dat bedrijf op dat ogenblik bijna 80 miljoen euro operationeel verlies lijdt en de pensioenen van haar eigen werknemers niet kan garanderen! Dan dat feestje van 30.000 euro! Minister, hier is echt iets aan de hand.

Ik hoop echt dat de regeringscommissaris eens naar de raad van bestuur zal gaan en effectief zijn job eens zal doen. Tot op vandaag is dat niet gebeurd. Blijkbaar kan er alleen iets

gebeuren als er iets wordt aangeklaagd in de pers. Ik hoop echt dat nu de lamp zal branden en dat u effectief zult optreden.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Reekmans, u zegt dat uw partij ertegen is dat politici in de raad van bestuur zitten. Dan moet het lid van die raad van bestuur van LDD wel consequent zijn.

De heer Peter Reekmans: Minister, dat is de essentie niet. Ik heb hier pertinente vragen gesteld.

Minister Joke Schauvliege: Ik vind het heel gemakkelijk om te zeggen dat u ertegen bent, maar ondertussen blijft een lid van LDD wel zitten.

De heer Peter Reekmans: Hij heeft dat mandaat gekregen via Open Vld.

Minister Joke Schauvliege: Dan is hij het best consequent met de lijn van uw partij.

De heer Peter Reekmans: Daarover moet hij zelf beslissen.

Minister Joke Schauvliege: Ik stel alleen maar vast – dat is een feit – dat hij dat bedrag van 30.000 euro mee heeft goedgekeurd. U kunt wel luid schreeuwen, en dat is uw recht, maar het feit is dat de raad van bestuur dat unaniem heeft goedgekeurd. Het signaal dat ik heb gegeven, is duidelijk: ik vind dat dit niet goed is. Het is geen goede beslissing. Laat dat duidelijk zijn. Dat is ook al op de raad van bestuur duidelijk gemaakt.

Die brief die u net hebt gekregen, is me totaal onbekend. Ik zal dat nagaan. Ik weet niet wat erin staat. Ik ken de precieze aanleiding niet. Ik zal laten onderzoeken of er iets in staat dat niet kan. Laat me de tijd om dat te doen. Laat me onderzoeken of op de vergadering van de raad van bestuur is besproken dat een dergelijke brief zou worden gestuurd.

U verwijst ook naar de financiële situatie. Ik heb die geschetst. Blijkbaar is er nog verwarring over het bedrag van 2010. Ik zal laten nagaan waar het verschil zit. De recentste informatie is dat het over 0,2 miljoen euro gaat.

Ook de pensioenproblematiek is ons bekend. Daarom hebben we die waarborg ingesteld. Dat wordt nauwgezet verder opgevolgd. Ik wil ook wijzen op het feit dat er niet één regeringscommissaris zit in de raad van bestuur, maar twee. Het is effectief onze bedoeling om goed op te volgen dat het absoluut niet de verkeerde kant uitgaat, maar dat er op een correcte manier bestuurd wordt binnen de VMW.

De heer Peter Reekmans: Ik heb nog een slotopmerking. Minister, u weerlegt geen enkele van de cijfers die ik naar voren heb gebracht. Ik ga er dus van uit dat ze kloppen. Ze kloppen in ieder geval want ze komen uit antwoorden van uzelf op mijn parlementaire vragen.

Minister, u herinnert zich dat de VMW enkele jaren geleden het gebouw in de Belliardstraat voor heel veel geld heeft verkocht. De reden van die verkoop was net om het pensioenfonds te garanderen. Dat hebben ze altijd verteld en dat blijven ze vertellen. Het komt er een beetje op neer dat men toen de stoof heeft verkocht om er vandaag hout mee te kopen. Dat is een boutade, maar ze is van toepassing. Het geld van dat gebouw wordt jaar na jaar opgesoupeerd om de operationele verliezen weg te werken. Uiteindelijk is de VMW op financieel vlak in vrije val. Vandaag moet de Vlaamse Regering bijspringen om de waarborgen te leveren. Minister, nogmaals, met de waarborgen die u vandaag hebt verleend, kan de VMW inderdaad 15 miljoen euro op haar rekening afboeken. Het gaat echter effectief over 250 miljoen euro. Ik vraag me af hoe Vlaanderen dat zal doen.

U hebt ook niet geantwoord op de opmerking over de volstorting van de aandelen door de gemeenten. Je moet vandaag als consument maar eens aandelen gaan kopen en tegen de bank zeggen: ik zal 50 procent betalen, en daarna zal ik nog eens 50 procent betalen. Ik vind het

heel raar dat dit kan dat iemand aandeelhouder is, niet moet betalen, maar dat wel het zwaard boven zijn hoofd hangt als er iets misloopt.

Minister, u zegt dat er twee regeringscommissarissen zijn. Dat klopt. Drie keer na elkaar was er geen van de twee aanwezig op de raad van bestuur. Dat vind ik nog veel straffer. Regeringscommissarissen worden betaald om namens de Vlaamse Regering toe te zien. Ze moeten dat ook doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bestrijding van de brulkikker

- 336 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, minister, collega's, meer dan tien jaar geleden werd in ons land de aanwezigheid van de brulkikkeresignaleerd. Pas vijf jaar later is er door de Vlaamse Regering een plan opgesteld om de brulkikker, die grote schade aanbrengt aan onze fauna en flora maar geen natuurlijke vijand heeft in onze contreien, te bestrijden. Nu blijkt dat de bestrijding niet zo efficiënt is omdat de grote populatie van de dieren zich verder verspreid heeft in Vlaanderen maar ook in Nederland.

Onlangs heeft de Nederlandse staatssecretaris van Milieu Joop Atsma de beslissing genomen de brulkikker te bestrijden met benzocaïne. Minister, hebt u onderzocht of het beleid dat is gevoerd en door uw voorganger werd opgestart, afdoende is? Gelet op de verspreiding van de brulkikker naar andere regio's en buurland Nederland, had ik graag geweten of u het huidige bestrijdingsbeleid zult bijsturen, zoals ook buurland Nederland doet.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Minister, in 2007 heb ik aan toenmalig bevoegd minister Crevits dezelfde vraag gesteld. Ze heeft me toen geantwoord: "Het gaat hier om de grootste kikkersoort uit het Noord-Amerikaanse continent. Deze amfibie brengt de meeste tijd door in het water, waar hij overwintert, zich voortplant en op voedsel jaagt. Hij heeft inderdaad een enorme eetlust en de grootte van zijn prooi wordt enkel beperkt door de omvang van zijn opengesperde bek. Hij eet alles op wat in zijn bek past. Het dier heeft hier in ons land geen natuurlijke vijanden. De meeste vissoorten negeren zowel de legsels als de larven van de stierkikker omwille van hun afstotende smaak. Hij lust alles, maar hem lust niemand."

Minister, toen was mijn vraag, en ook die van mijn toenmalige collega Frans Peeters: "Hoe zit het met het feit dat men de brulkikker kan bestrijden op openbare gebieden maar niet op privé-eigendommen?" Toen gaf minister Crevits het antwoord dat dat zo was. De voorzitter besloot: "Men moet zich dus toegang kunnen verschaffen tot een privédomein, ook wanneer de eigenaar geen toestemming geeft." Heeft men ondertussen al iets meer kunnen bereiken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Hoe kan de stierkikker, in de volksmond ook wel brulkikker genoemd, worden bestreden? We doen dat in nauwe samenwerking met Nederland binnen het Invexo-project, mede gefinancierd door het Europees programma Interreg IV A voor de grensregio Vlaanderen-Nederland. Dit project bestudeert hoe we het dier het beste kunnen bestrijden en controle krijgen op de populatie. De bedoeling is om tot een gecoördineerde aanpak te komen, omdat dieren geen halt houden aan de grenzen. Er is ook een beheerregeling opgenomen in het Soortenbesluit.

Hoe doen we dat? Communicatie is belangrijk. We volgen ook de verspreiding op in Vlaanderen en Nederland, waarbij meldingen gecontroleerd worden. Hierdoor is er een goed zicht op de dieren, zeker op de voortplanting en wat de prognoses zijn.

Hoe wordt de bestrijding uitgevoerd? Dat gebeurt door uitroeiing. Deze aanpak wordt toegepast voor geografisch geïsoleerde populaties waarbij het technisch mogelijk is dat er geen verdere uitbreiding is. Dat kan via een vangststelsel zijn. Dat blijkt het meest efficiënte, maar het moet over een geïsoleerd gebied gaan.

Waar uitroeiing technisch zeer moeilijk is, wordt ook onderzoek gevoerd naar hoe we de populaties kunnen isoleren en controleren, zodat verdere verspreiding wordt uitgesloten. Dit zijn de enige mogelijkheden.

Tot slot wil ik verwijzen naar benzocaïne, dat geen bestrijdingsmiddel is, maar wel wordt gebruikt om gevangen stierkikkers op humane wijze te doden. De aanwezigheid van de stierkikker in Nederland is niet te wijten aan het gevoerde beleid in Vlaanderen. De locaties in Nederland waar recent stierkikkers werden bestreden, bevinden zich ver in Nederland. Het ging telkens om dieren die afkomstig waren uit gevangenschap.

Het is moeilijk op te treden op privéterrein. Die situatie is niet gewijzigd. Als iemand ongewild zo'n brulkikker heeft op zijn terrein, dan signaleert men dat heel snel. Dan kan er wel worden opgetreden. Die dieren maken heel veel lawaai en zorgen voor overlast. Er zijn altijd mensen die zo'n dier illegaal in huis halen en in gevangenschap willen houden. Dan breekt het dier uit en zo komt het in het milieu terecht. Dat is een spijtige zaak, maar het is zo.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik begrijp dat er een samenwerkingsverband is met Nederland. Is dat enkel met Nederland of zijn er nog andere landen bij betrokken? Is er een probleem in Duitsland? Betekent dit dat Vlaanderen op dezelfde manier aan brulkikkerbestrijding doet dan Nederland?

Minister Joke Schauvliege: De samenwerking gebeurt enkel met Nederland omdat er Europese ondersteuning is. Met de andere regio's wordt niet systematisch samengewerkt. Als er ad-hocvragen zijn, dan gebeurt dat wel, maar er is geen ander project.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Minister, vier jaar geleden heeft minister Crevits geantwoord op de vraag over de private gronden dat dat zou worden onderzocht. Is ondertussen onderzocht hoe men kan optreden op privédoelgebied? Ik weet uiteraard dat het niet gemakkelijk is.

Minister Joke Schauvliege: Ik zal uitzoeken wat er is gebeurd in opvolging van die vraag. Ik zal nagaan of er bijkomende elementen zijn, die ik u dan zal bezorgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het gebruik van planten als duurzaam alternatief voor de sanering van bodems en (grond)water
- 344 (2011-2012)**

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: De universiteit van Hasselt heeft een onderzoek uitgevoerd op historisch vervuilde gronden in Balen, Mol, Lommel, Overpelt en Neerpelt. Daaruit blijkt dat het efficiënter is om de bodem bij verontreiniging met zware metalen te saneren door gebruik te maken van planten. Het zou prachtig zijn als dat zou kunnen.

Deze techniek zou minder impact hebben op de omgeving dan klassieke technieken zoals grond afgraven. Op de verontreinigde bodems die met alternatieve en duurzame technologieën worden bewerkt, kunnen teelten voor biomassa worden geproduceerd, die kunnen worden gebruikt voor energieproductie. Mevrouw Nele Witters toonde in haar doctoraat aan dat dit duurzaam alternatief ook economisch efficiënt is.

Minister, kunt u zeggen welke initiatieven u hebt genomen om dit duurzaam alternatief voor de sanering van met zware metalen verontreinigde bodems en grondwater verder te onderzoeken? Minister, ik weet dat het maar om een onderzoek gaat, maar het is belangrijk genoeg om dit te onderzoeken.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: De techniek is ons bekend. Het gebruik van planten als techniek voor sanering van bodems en grondwater heeft veel potentieel om in de praktijk te werken voor sanering van verschillende types verontreiniging. De OVAM ondersteunt het onderzoek naar ontwikkeling en toepassing van deze techniek.

Begin 2010 is het IWT-project 'Energiegewassen op landbouwgronden aangerijkt met zware metalen' afgerond. Op dit ogenblik loopt een internationaal project waarin een beslissingsondersteunend model wordt uitgewerkt om uit te maken hoe we dat het beste kunnen inzetten en kunnen gebruiken voor biomassa- en biobrandstofproductie.

De uiteindelijke keuze van een saneringstechniek voor een specifiek terrein volgt uit een evaluatie van de verschillende mogelijkheden die door de bodemsaneringsdeskundige wordt gemaakt in het bodemsaneringsproject. Op basis van een BATNEEC-afweging (best available technology not entailing excessive cost) wordt de beste beschikbare techniek gekozen en worden kosten en baten afgewogen.

Via haar informatiekanalen brengt de OVAM regelmatig nieuws over verschillende technieken en recente ontwikkelingen op het vlak van bodemsaneringstechnieken. Zo is midden november de publicatie gepland van een artikel over die techniek in de nieuwsbrief 'Richtlijnen voor bodemsaneringsdeskundigen'.

Deze saneringstechniek werd eind jaren 90 door de VMM toegepast op de sliblagunes langs de Zuidlede te Eksaarde en de Gaverbeek te Deerlijk. Meer concreet werd hier de Salimat-techniek toegepast, waarbij gevlochten wilgenwischen werden uitgerold over de natte ruimingsspecie. Het voordeel van de wilgenbegroeiing is tweeledig. Enerzijds wordt het baggermateriaal hierdoor versneld ontwaterd, anderzijds worden zware metalen onttrokken.

Ook Waterwegen en Zeekanaal gebruikte deze saneringstechniek onder meer in de sliblagune naast de Leie in Menen. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) voerde wetenschappelijk onderzoek uit naar de biomassaproductie en het saneringsvermogen van de aangeplante wilgenbestanden.

De techniek is ons dus bekend en we zetten er verder op in. U geeft terecht aan dat er potentieel in zit.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Minister, ik ken die techniek niet, ik ben geen biochemicus, maar ik denk dat het de moeite waard is. Als zulke technieken bestaan, dan loont het de moeite die te onderzoeken. Als u dat met de Vlaamse Regering wilt doen, dan is dat heel waardevol.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■